

Talan väckt den 9 september 2011 — Technion — Israel Institute of Technology och Technion Research & Development mot kommissionen

(Mål T-480/11)

(2011/C 340/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) och Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (ombud: advokaterna D. Grisay och D. Piccininno)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- pröva förevarande talan om ogiltigförklaring, vilken grundas på artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning,
- fastställa att talan är välgrundad och, följaktligen,
 - konstatera att kommissionen inte har gjort en konkret och individuell prövning av de handlingar som avses i begäran om tillgång,
 - konstatera att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001,
 - konstatera att kommissionen har åsidosatt rätten till delvis tillgång till handlingar enligt artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001,
 - konstatera att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen eftersom den inte gjorde någon avvägning mellan de undantag som åberopades och allmänintresset, och
- på grundval av detta, ogiltigförklara beslutet som meddelades av Europeiska kommissionens generalsekretariat den 30 juni 2011,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har inte gjort en konkret och individuell prövning av de handlingar som avses i begäran om tillgång och därmed inte tillräckligt motiverat det ifrågasatta beslutet, eftersom den har hänvisat till en kategori handlingar (handlingar som hör till en revision) istället för konkreta uppgifter i dessa handlingar.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 ⁽¹⁾ genom att:

— kommissionen har gjort bedömningen att utlämnandet av handlingarna som det begärts tillgång till skulle hindra genomförandet av revisionerna, trots att i) revisionsförfarandets enda syfte är att undersöka om kostnaderna för genomförandet av ett kontrakt är berättigade eller inte och ii) de uppgifterna som återfinns i handlingarna är rena faktauppgifter, och

— kommissionen har gjort bedömningen att utlämnandet av handlingarna som det begärts tillgång till skulle kränka skyddet för privatlivet och den personliga integriteten trots att sökandena behöver få tillgång till dessa handlingar för att på ett ändamålsenligt sätt kunna göra sina rättigheter gällande inom ramen för det kontradiktiska revisionsförfarandet.

3. Tredje grunden: Kommissionen har åsidosatt rätten till delvis tillgång till handlingarna som det begärts tillgång till enligt artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 genom att inte göra en konkret och individuell prövning av de handlingar som det begärts tillgång till.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen eftersom den inte gjorde någon avvägning mellan de undantag som åberopades och allmänintresset, eftersom det är av allmänt intresse att tillåta en kontroll av hur kommissionen genomför revisionsförfarandena och upplysa avtalsparterna om de förfaranden som ska genomföras för att uppfylla de formella kraven.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 2 september 2011 — Telekomunikacja Polska mot kommissionen

(Mål T-486/11)

(2011/C 340/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Telekomunikacja Polska SA (Warszawa, Republiken Polen) (ombud: advokaterna M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg samt C. Vajda, QC, och A. Howard, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2011) 4378 slutlig av den 22 juni 2011 i dess helhet, alternativt
- ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i dess helhet, eller i andra hand

- nedsätta det däri angivna bötesbeloppet, samt
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden:
 - Rättstillämpningen och motiveringen är felaktiga, då det inte har visats att det fanns ett berättigat intresse av att genomföra en utredning och av att anta ett överträdelsebeslut angående ett agerande i det förflutna.
2. Andra grunden:
 - Artikel 2 i det angripna beslutet strider mot artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europa-konventionen) och/eller artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (rättighetsstadgan), då en brottsanklagelse har prövats av ett administrativt organ, nämligen kommissionen, istället för av en oberoende domstol som uppfyller garantierna i artikel 6.
3. Tredje grunden:
 - Artikel 2 är ogiltig då kommissionen, genom att inte ange sin ståndpunkt beträffande försvårande och förmildrande omständigheter vid fastställandet av bötesbeloppet, inte har iakttagit sökandens rätt till försvar under det administrativa förfarandet.
4. Fjärde grunden:
 - Bötesbeloppet ska nedsättas på den grunden att kommissionen har missbedömt överträdelsens allvar och åsidosatt proportionalitetsprincipen vid fastställandet av grundbeloppet:
 - a) Den omständigheten att överträdelsen gällde olika förfaranden med olika varaktighet och intensitet har inte beaktats.
 - b) Slutsatsen att överträdelsen hade en reell negativ inverkan på konkurrensen och konsumenterna på den relevanta marknaden är byggd på en felaktig bedömning.
5. Femte grunden:
 - Bötesbeloppet ska nedsättas på den grunden att kommissionen inte har beaktat förmildrande omständigheter, vilket var oriktigt och orättvist:
 - a) De kompensatoriska åtgärder som sökanden har vidtagit genom att göra avsevärda investeringar för att förbättra infrastrukturen för bredband i Polen till gagn för konkurrenter och konsumenterna har inte beaktats;
 - b) Det frivilliga upphörandet av överträdelsen har inte erkänts.
 - c) Kommissionen har inte beaktat sökandens åtagande.

Talan väckt den 9 september 2011 — Banco Privado Português, S.A. — em liquidação ("BPP") e massa insolvente do Banco Privado Português mot Europeiska kommissionen

(Mål T-487/11)

(2011/C 340/57)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Banco Privado Português, S.A. — em liquidação («BPP») e massa insolvente do Banco Privado Português, S.A. — em liquidação («massa insolvente») (Lissabon, Portugal) (ombud: C. Fernandez, F. Pereira Coutinho, M. Esperança Pina, T. Mafalda Santos, R. Leandro Vasconcelos och A. Kéri, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr 2011/346/EU av den 20 juli 2010 om det statliga stöd C 33/09 (f.d. NN 57/09, CP 191/09) som Portugal har genomfört i form av en statlig garanti till BPP, (1)
- i andra hand, ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som det statliga stöd som ingår i garantin i beslutet förklaras vara rättsstridigt och oförenligt med den gemensamma marknaden vad gäller perioden den 5 december 2008 — 5 juni 2009,
- i tredje hand, ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som det ålägger Republiken Portugal att återkräva (det påstådda) stödet i enlighet med artiklarna 2 och 4,
- i fjärde hand, ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som det ålägger Republiken Portugal att återkräva det stöd som getts den 5 december 2008 — 5 juni 2009, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder.

1. Första grunden: Bristande motivering
 - Kommissionen har inte motiverat i vilken omfattning som garantin kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna och således snedvrda konkurrensen. Kommissionen har inte motiverat det sätt på vilket den beräknat det belopp som den anser att det påstådda stödet uppgått till. Den har inte motiverat, eller i vart fall endast lämnat en dunkel motivering och/eller på ett ohjälpligt sätt motsagt sig själv, vad gäller den period som det påstådda stödet anses ha pågått och följaktligen vad gäller beräkningen av beloppet.